NORAKSTS
Lieta Nr.A42752008
143/AA43-0771-12/16

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2012.gada 22.jūnijā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētājs K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un A.Šteinberga,

piedaloties pie administratīvās atbildības sauktajai personai *A.A.* un Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas pārstāvim *I.B.*,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par *A.A.*, personas kods */personas kods/*, saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 149.[31]panta astotās daļas sakarā ar *A.A.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 2.marta spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2008.gada 6.oktobrī plkst.18.55 Rīgas domes Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes inspektors sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu-paziņojumu Nr.D57 106825684 (turpmāk – Protokollēmums) par to, ka transportlīdzeklis Honda, valsts reģistrācijas numurs */reģistrācijas numurs/* (turpmāk – transportlīdzeklis), novietots stāvēšanai Rīgā, pretī Dzirnavu ielai 49, invalīdu stāvvietā (bez invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes).

Protokollēmumā norādīts, ka transportlīdzekļa vadītājs ir pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 4.punkta un 307.21.apakšpunkta prasības, par ko atbildība ir paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 149.[31]panta astotajā daļā. Ar Protokollēmumu transportlīdzekļa vadītājam uzlikts naudas sods Ls 40 apmērā.

Rīgas domes Rīgas pašvaldības Ceļu policijas pārvaldes (turpmāk – Policija vai atbildētājs) priekšnieks, izskatot *A.A.* apstrīdēšanas iesniegumu, 2008.gada 21.oktobrī pieņēma lēmumu Nr.D57/10-6/2155 (turpmāk - Lēmums), ar kuru atstāja negrozītu Protokollēmumu.

[2] 2008.gada 21.novembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *A.A.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Lēmuma atcelšanu. Pieteikumā norādīts, ka pieteicējs ir uzskatījis, ka ir apstājies maksas stāvvietā, un nav sapratis, ka konkrētajā vietā ir atļauta stāvēšana tikai invalīdiem.

[3] Administratīvā rajona tiesa ar 2011.gada 2.marta spriedumu atstāja negrozītu Lēmumu.

Spriedums motivēts šādi.

[3.1] LAPK 149.[31]panta astotā daļa noteic, ka par stāvēšanu vietās, kas apzīmētas ar 837.papildzīmi, ar transportlīdzekli, kuram nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes, uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam 40 latu apmērā.

Atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 307.21.apakšpunktam 837.papildzīme „Invalīdiem" norāda, ka 532.zīme attiecas tikai uz automobiļiem, kas apzīmēti ar invalīdu stāvvietu izmantošanas karti.

[3.2] Ar lietā esošajiem pierādījumiem ir pilnībā pierādīts pārkāpuma izdarīšanas fakts. Proti, no lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka pieteicēja transportlīdzeklis bija novietots vietā, kas apzīmēta ar 837.papildzīmi. Tāpat no lietā esošajām fotogrāfijām redzams, ka pie transportlīdzekļa priekšējā stikla nav novietota invalīdu stāvvietu izmantošanas karte. Minēto apstiprina arī paša pieteicēja paskaidrojumi, ka papildzīme „Invalīdiem" nebija redzama un automašīnu novietojis, domādams, ka tā ir maksas stāvvieta. Tiesas sēdē pieteicējs apstiprināja, ka viņam nav invalīdu stāvvietu izmantošanas kartes.

[3.3] LAPK 149.[31]panta astotās daļas sankcija paredz uzlikt naudas sodu 40 latu apmērā. Proti, minētā norma neparedz iestādei rīcības brīvību soda uzlikšanā. Konstatējot pārkāpumu, iestādei obligāti jāpiemēro normā paredzētās sekas. Līdz ar to iestādei nebija jāizdara lietderības apsvērumi attiecībā uz piemērojamā soda samērīgumu. Arī tiesai šajā gadījumā nav pamata vērtēt pieteicēja norādīto, ka viņš iepriekš nav bijis administratīvi sodīts.

[3.4] Ceļu satiksmes dalībnieka kļūdains pieņēmums par savas rīcības pareizību un atbilstību ceļa zīmju prasībām neatbrīvo šo personu no administratīvās atbildības ceļu satiksmes noteikumu pārkāpuma gadījumā.

[4] Par Administratīvās rajona tiesas 2011.gada 2.marta spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Pieteicējs apelācijas sūdzībā norāda, ka ir netaisnīgi saukt viņu pie administratīvās atbildības, jo pieteicējs domāja, ka transportlīdzekli novietoja stāvēšanai maksas stāvvietā. Turklāt pieteicējs samaksāja vienu latu par transportlīdzekļa novietošanu stāvēšanai konkrētajā vietā.

[5] Tiesas sēdē pieteicējs apelācijas sūdzību uzturēja, papildus norādot, ka pārkāpumu izdarījis aiz neuzmanības. Pieteicējs lūdza pārkāpumu atzīt par maznozīmīgu vai arī samazināt naudas sodu.

Atbildētāja pārstāvis apelācijas sūdzību neatzina.

Motīvu daļa

[6] Uzklausījusi procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir nepamatota un pieteikums ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturtā daļa noteic, ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka zemākās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas zemākās instances tiesas sprieduma motivācijai. Šajā gadījumā šā likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka pirmās instances tiesas konstatētie faktiskie un tiesiskie apstākļi, uz tiem balstītie secinājumi ir pareizi un pirmās instances tiesas spriedumā sniegtais pamatojums ir pilnībā pietiekams. Līdz ar to Administratīvā apgabaltiesa pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai [3] un atkārtoti Administratīvā procesa likuma 251.panta piektajā daļā noteiktos apsvērumus nenorāda.

[8] Apgabaltiesa atzīst, ka konkrētajā gadījumā nav piemērojams LAPK 21.pants, kas paredz iespēju atbrīvot pārkāpēju no administratīvās atbildības un aprobežoties ar mutvārdu aizrādījumu.

Atbilstoši LAPK 21.panta otrajai daļai (*aktuālajā likuma redakcijā*) ceļu satiksmē izdarīto administratīvo pārkāpumu var atzīt par maznozīmīgu, ja par to paredzētais naudas sods nepārsniedz 30 latus un ja šis pārkāpums nav radījis draudus citiem ceļu satiksmes dalībniekiem vai viņu mantai.

Tātad priekšnoteikums pārkāpuma atzīšanai par maznozīmīgu ir divu apstākļu vienlaicīga konstatēšana, proti, naudas sods nedrīkst pārsniegt 30 latus, un pārkāpums nav radījis kaitīgas sekas. Konkrētajā gadījumā par pārkāpumu paredzētais naudas sods pārsniedz 30 latus, tādēļ pārkāpums nevar tikt atzīts par maznozīmīgu.

[9] Attiecībā uz pieteicēja lūgumu samazināt naudas sodu tiesa norāda, ka atbilstoši LAPK 32.panta pirmajai daļai sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Ņemot vērā, ka LAPK 149.^{31}panta astotās daļas sankcija paredz iespēju piemērot tikai vienu konkrētu sodu, proti, naudas sodu 40 latu apmērā, apgabaltiesai nav tiesiska pamata lemt par piemērotā soda samazināšanu, jo to konkrētajā gadījumā neparedz likums.

[10] Ņemot vērā iepriekš minēto, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir tiesisks un pamatots un nav pamata tā atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.[11]panta otrās daļas 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

atstāt negrozītu Rīgas pašvaldības policijas Ceļu policijas pārvaldes priekšnieka 2008.gada 21.oktobra lēmumu Nr.D57/10-6/2155 (administratīvā pārkāpuma protokols Nr.D57 106825684), bet *A.A.* (personas kods */personas kods/*) sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs *(paraksts)* K.Berķis

Tiesneši *(paraksts)* M.Birzgalis

(paraksts) A.Šteinberga

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās apgabaltiesas

tiesnesis K.Berķis
Rīgā 2012.gada 22.jūnijā